

В. ИВ. НЕНОВ. = ПО КЖРВАВИ ДИРИ

I.

Земята не е жадна, —
 Наша жажда с кърви ний поим;
 Земята е безстрастна. —
 Стржвно наша страст ще утолим.
 Земята нема враг, — врага си
 Сжс меч и огън ще сломим!
 Земята ни е чужда.
 Майко щедра, прибращеш ни ти:
 Чедата твои дълго, дълго,
 Дух тжмен, дух зловещ гнети . . .

IX. 1915.

II.

НА СРЖБСКИТЕ НАРОДНИ ПОЕТИ

Вий тжжни песни пехте,
 О певци на Сжрбия,
 Предчувствавали, секаш,
 Триж клета орисня
 За вашата родина; —
 Вий тжжно, с болка пехте.

Вий често сжлзи лехте
 От бол за род и племе,
 И учихте: „Святиня
 „ Сж те, за тех да мреме
 „ Е виш и святи длг, —
 „ Да мрем за род и племе!“

И днес, когато скитам
 Низ вашите балкани:
 „ От гибел кой — се питам —
 „ Туй племе ще забрани?“ —
 Да бродн виждам ви духжт
 От хжлм на хжлм, от кжт на кжт . . .

X. 1915